

H. Nicolaasparochie Zoetermeer

Zoetermeer, 9 september 2020

Beste parochianen,

Hoe graag hadden wij na de lock-down onze kerkdeuren weer opengedaan en als vanouds u in groten getale weer te ontvangen. Zonder protocollen, maar gewoon zoals we gewend waren; vieringen in alle vicariaatskerken, waar Communie uitgereikt kan worden zonder hoestscherm, zonder hostietang en dan na afloop van de viering elkaar ontmoeten bij een kop koffie. Het gaat ons pastores aan het hart dat het kerkelijk leven nog steeds niet als vanouds is omdat wij rekening hebben te houden met een virus dat nog altijd onder ons is. Zowel de burgerlijke overheid als de Nederlandse bisschoppen hebben nog steeds richtlijnen waaraan wij ons te houden hebben.

Wij staan volledig achter alle protocollen die in onze Nicolaasparochie op maat gemaakt zijn vanuit de richtlijnen van de gezamenlijke bisdommen. Uw veiligheid, die van onze vrijwilligers en ook van ons is een waarde die we hoog hebben en houden. Dat neemt niet weg dat wij met u ook de pijn voelen en het verlangen naar wat nu (nog even) niet kan. We dragen die pijn en dat verlangen samen en wat een feest zal het zijn als de dag komt dat alles weer gewoon is.

De Nicolaaskerk is aangepast om de eucharistie te vieren. Dat is een logische keuze omdat deze kerk de meeste ruimte heeft en de vieringen door een ieder via de Kerkomroep gevolgd kunnen worden. In de andere vier kerken vieren we alleen vieringen van Woord en Gebed waarin onze gebedsleiders voorgaan en waarbij de Communie niet uitgereikt wordt. Dit laatste is ingegeven door de protocollen van het bisdom die in elke extra handeling met de geconsacreerde Hosties een extra verzwakking ziet van de hygiënestandaard waarmee we in deze tijd met het coronavirus in ons midden met de Hosties omgaan. Denk hierbij aan het overhevelen van de ene ciborie in de andere, het overbrengen naar de andere kerken, de vele handen die eraan komen, etc. Wij begrijpen hoe u tot nog toe heeft verlangd naar het ontvangen van de Communie als u naar de kerk komt. Dit verlangen zelf is al een vorm van geestelijke communie, maar voor u klinkt dit misschien als een doekje voor het bloeden.

Toch hebben we, in overleg met het bisdom en door de ervaring in andere parochies en door voortschrijdend inzicht gemeend enige versoepeling te kunnen aanbrengen. Daarom zal diaken van Berkel 2x per maand in een van de vicariaatskerken voorgaan in een woord- en communieviering. Het rooster hiervoor hebben we vastgesteld en gecommuniceerd met de liturgische coördinatoren en een delegatie van de gebedsleiders. Ook willen we voldoen aan de grote vraag om met elkaar de eucharistie te vieren. Pastoor van der Bie zal daarom vanaf 27 september in de vier vicariaatskerken Doortocht, Genesareth, Tabor en Wijngaard één keer de eucharistie vieren. Daarnaast is het misschien een suggestie om bijvoorbeeld een keer in de maand of op een woensdagmorgen naar de Nicolaaskerk te gaan om de Communie te kunnen ontvangen en op de andere zondagen uw geloofsgenoten te ontmoeten. Ook heeft het parochiebestuur inmiddels de besturen van de koren laten weten dat er weer, binnen de beperkingen van de richtlijnen, de mogelijkheid is om samen te

repeteren. Dankbaar zijn we voor de inzet van zoveel goede cantors en organisten en pianisten die dit muzikale gat toch mooi en waardig hebben opgevuld.

Er zijn nog twee zaken die u en onze aandacht vragen. Zoals u weet gaat pastoor van der Bie met ingang van 1 januari a.s. met emeritaat. Wij zijn nog altijd in overleg met het bisdom over een opvolger. U weet natuurlijk ook dat deze dun gezaaid zijn. Om te anticiperen op de situatie na 1 januari hebben wij twee priesters bereid gevonden om in ieder geval op zondag de eucharistie te verzorgen in de Nicolaaskerk. Vanaf 1 december is pastoraal werker Ella Feijen terug van haar sabbatsverlof en zal zij ook weer participeren in de reguliere vieringen.

Ook vraagt u zich misschien af hoe het gaat met de visienota van parochiebestuur en pastoraal team. Wij hebben de bisschop gevraagd om een besluit te nemen over het onttrekken van vier vicariaatskerken aan de eredienst. Dat verzoek hebben wij medio november gedaan, en in mei vele vragen beantwoord die de bisschop had ten aanzien van de gevolgde procedure. Dit dossier ligt bij de bisschop en wij hopen dat hij spoedig met een antwoord komt. Uiteraard houden wij de vinger aan de pols. Ondertussen zullen gesprekken gaan plaatsvinden met ieder vicariaat beraad om te bespreken hoe we verder de toekomst ingaan.

Ook de communicanten, de vormelingen, de ouders van dopelingen, de bruidsparen, de kerktoetreders, hebben het moeilijk. Feesten en de voorbereiding daarop die uitgesteld moest worden en opnieuw gepland met dan nog steeds die slag om de arm. Ook de families die hun dierbaren weg moeten brengen en geconfronteerd worden met alleen de mogelijkheid van een besloten uitvaart en een maximaal aantal genodigden. Het afscheid is al zwaar en dan voor deze extra beperking komen te staan maakt het alleen maar zwaarder.

Met deze brief willen wij u laten weten dat wij met u meevoelen, dat het voor onze gebedsleiders een opgave is om met u Woord en Gebed te vieren en dat ook wij het vreselijk vinden dat we hier door een virus beperkt worden. Maar samen dragend, elkaar vasthoudend, een nieuwe toekomst tegemoet komen we er doorheen. Wij kijken nu al uit naar wat voor feest dat zal zijn. Met de inspiratie en hulp van Gods Geest die ons leidt. *'Dat wij niet uit elkaars genade vallen en doelloos en onvindbaar zijn'*.

Hoe ingewikkeld deze periode ook is, we hopen met u in contact te blijven.

Pastoor Jaap van der Bie

Diaken Ronald van Berkel

Pastoraal werker Ella Feijen